

УДК : 330

DOI: 10.18524/2413-9998/2019.2(42).177159

О. В. Церковна,

старший викладач

кафедри менеджменту та інновацій

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова,

Французький бульвар, 24/26, м. Одеса, 65058, Україна,

e-mail: onu_eu@ukr.net

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ЛОГІСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ПРОМИСЛОВОМУ КОМПЛЕКСІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

У статті досліджено теоретичні аспекти логістичної діяльності у промисловому комплексі національної економіки. Досліджено та визначені характерні риси логістики у господарській діяльності промислового комплексу національного макроекономічного середовища. Обґрунтовано, що у сучасних умовах розвитку національного промислового комплексу логістика виступає як ефективний механізм оптимізації існуючих витрат та забезпечення підвищення результативності управління на відповідних рівнях. Сформовані основні підходи до визначення логістичної діяльності у промисловому комплексі національної економіки. Виокремлені основні складові логістичної системи у макроекономічному середовищі. Визначені фактори, які впливають на ефективність діяльності макрологістичної системи у промисловості країни. Доведено, що необхідність оптимізації потокових процесів пов'язана із значним зростанням потреб як у суспільстві, так й в промисловому секторі, а також в суміжних сферах, що забезпечується проникненням аспектів логістичної діяльності у відповідні сектори національної економіки.

Ключові слова: логістика; логістична діяльність; промисловий комплекс; національна економіка.

Постановка проблеми у загальному вигляді. У сучасних умовах функціонування макроекономічного середовища стійкий розвиток промисловості, підвищення її результативності та ефективності є основою економічного зростання національної економіки України, що, в свою чергу, неможливо без побудови динамічної та міцної інфраструктури, яка повинна вирішувати завдання на внутрішньому та зовнішньому ринках, враховуючи тенденції глобалізації окремих процесів та інтегральний характер їх функціонування.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Дослідження останніх тенденцій в міжнародному економічному просторі підтверджує, що

перманентний розвиток промислового комплексу залежить від ступеня застосування новітніх технологій управління, у тому числі й матеріальними та нематеріальними потоками на мікро-, мезо та макровнях, що забезпечується раціональною, динамічною логістичною системою, яка характеризується принципами композиційності та діджиталізації. Функціонування сучасного макроекономічного середовища формує багатоаспектність підходів до поняття «логістика», «логістична діяльність», «логістична система» та «логістичне управління», що потребує чіткості визначення та оцінки сегментних складових. Питаннями дослідження теоретико-методичних аспектів присвячені праці зарубіжних та вітчизняних науковців, а саме: Д. Бауерсокса, Р. Баллоу, Дж. Бушера, О. Блейхера, Д. Клосса, М. Кристофера, М. Месаровича, Л. Спаркса, Дж. Хескета, М. Оклендера, І. Такахара, А. Гаджинського, М. Гордона, С. Карнаухова, В. Копитко, Н. Коніщева, Є. Крикавського, Д. Ламберта, Л. Миротина, В. Николайчука, М. Румянцева, Л. Сергєєва, А. Чудакова, Н. Чухрай, С. Боняра, Г. Кучерук, С. Мочерного, О. Сумець, Н. Трушкіна та ін. Але, не зважаючи на достатню кількість наукових робіт з визначеної проблематики, існує необхідність суттєвого поглиблення та забезпечення даних дефініцій на основі систематизації та оцінки теоретико-методичних та практичних аспектів.

Постановка завдання. Метою статті є дослідити фундаментальну основу логістичної діяльності у промисловому комплексі національної економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Підкреслюючи історичні аспекти розвитку, термін «логістика» представлений з двох окремих позицій: військової та математичної. При цьому концепція логістики у військовій сфері отримала поширення у роки Другої світової війни, коли організовувалася активна взаємодія оборонно-промислового комплексу, транспортної системи, баз постачання. Саме за допомогою військової логістики здійснювалося своєчасне, у заданий термін, в необхідне місце постачання військового спорядження та продовольства, транспорту та військ, що в свою чергу сформувало основи таких принципів логістики як своєчасність, надійність, системність, швидка адаптивність до динамічного зовнішнього середовища та ін. [1].

Застосування принципів логістики в системі регулювання на різних рівнях призвело до виокремлення деякими авторами нової сутності логістики, під якою розуміють комплексну спрямованість у науці, яка охоплює проблеми управління матеріальними та інформаційними потоками, враховуючи послідовну їх взаємодію у відповідному макроекономічному середовищі.

Аналіз наукових досліджень дає можливість виокремити відповідні етапи розвитку логістики: від формування її концепції до теорії глобалізаційних процесів, що сприяє впровадженню логістичних підходів у відповідні напрямки як господарської діяльності, так й сфери державного регулювання національної економіки.

У працях зарубіжних авторів, а саме: Дж. Хескета та Дж. Бушера, визначено, що логістика представляє собою систему окремих видів діяльності з управління потоками продукції, координації виробництва і ринків збуту за встановленого рівня послуг з мінімальними витратами, а також формує процес планування, реалізації і управління ефективним економічним рухом і збереженням сировинних матеріалів, незакінченого виробництва, готової продукції та пов'язаної з цим інформації з пункту виникнення в пункт споживання з метою забезпечення відповідності вимогам суб'єктів.

На думку М.Окландера, логістика в процесі еволюції перетворюється в сукупну інтегровану функцію управління матеріальним потоком, що забезпечує високу результативність всієї господарської системи.

В свою чергу, В. Сергєєв визначає, що логістика – це, перш за все, інтегральний інструмент системи управління, який сприяє досягненню стратегічної, тактичної або оперативної мети організації суб'єктів на відповідних рівнях за рахунок раціонального з погляду зниження загальних витрат і задоволення вимог кінцевих споживачів щодо якості продукції і послуг управління матеріальними або сервісними потоками, а також сукупними їм потоками інформації і фінансовими коштами

В. Николайчук та В. Кузнецов під логістикою розуміють теоретичні підходи до планування, управління і контролю окремих процесів руху матеріальних, трудових, енергетичних та інформаційних потоків в людино-машинних системах [1].

У сучасних умовах розвитку національного промислового комплексу логістика виступає як ефективний механізм оптимізації існуючих витрат та забезпечення підвищення результативності управління на відповідних рівнях.

Зазначимо, що формування базису та функціональної спрямованості системи управління будь-якого суб'єкта здійснюється на основі раціонального регулювання потоковими процесами, виявлення потенціальних можливостей, що забезпечується за допомогою логістичного підходу як на галузевому, міжгалузевому, так й на національному рівні.

Взагалі, логістика представляє собою процедуру розпланованого руху об'єктів з високим ступенем ефективності використання ресурсів та отримання високої результативності за умови не тільки досягнення

стратегічної та оперативної мети, але й задоволення потреб споживачів відповідних послуг.

Аналіз досліджень підтверджує, що трансформація макроекономічного середовища сприяє динамічному розвитку логістики, яка забезпечує інтеграцію матеріальних, інформаційних, фінансових та соціальних цілей.

Зазначимо, що формування композиційного ефекту оптимізації потоків процесів можливо завдяки поєднанню і використанню в промисловості логістики, маркетингу та інформаційних технологій за підтримки інноваційної складової.

На думку окремих науковців логістика представляє собою концептуальний базис управління поточковими процесами, обліково-аналітичним забезпеченням з урахуванням географічного та часового сегменту.

Важливим базисом для досягнення конкурентоспроможності промислового комплексу та їх продукції або послуг є підходи, методи та інструменти, які функціонують не тільки в логістиці, але й в інших сферах діяльності, що уможливило інтеграцію раціональних регуляторів з метою удосконалення процесів регулювання поточковими процесами.

На думку деяких авторів, логістика – це мистецтво і наука управління, яка включає технологічну діяльність, що спрямована на виконання вимог планування, забезпечення і збереження допоміжних засобів для підтримки стратегічної мети, тактичних планів та оперативних дій, враховуючи динамічність інформаційних потоків та системність й стабільність внутрішніх та зовнішніх зв'язків.

Слід зазначити, що процес діагностики умов оптимального та перспективного виконання поставлених завдань, перманентного задоволення потреб різних груп суб'єктів на основі послідовного планування та реалізації адекватних рішень щодо регулювання руху відповідних потоків, досліджується в межах логістики.

Спрямованість на оптимізацію матеріальних та нематеріальних потоків привертає увагу багатьох науковців, що, в свою чергу формує цілу низку підходів щодо сутності логістики та її необхідності для розвитку сучасних систем макро-, мезо- та мікрорівня. Крім того, раціоналізація інформаційних потоків здійснюється разом із фінансовими, виробничими та іншими потоками, що забезпечується відповідними логістичними методами.

Виділення логістики в окрему дисципліну, науковий напрямок уможливило замінити процес формування простих ланцюгів поставок на систему інтегрального спрямування композиційних можливостей управління поточковими процесами макроекономічного середовища.

Проведене дослідження наукових підходів уможливило процес формування характерних рис логістики, яка представляє собою:

- динамічну інтеграцію перевізного і виробничих процесів;
- процес довгострокового та тактичного планування відповідних потоків;
- синтез оптимальних методів та прийомів управління матеріальними, фінансовими та інформаційними потоками;
- базовий аспект щодо функціонування інфраструктури на макро- та мезо- та мікрорівнях;
- напрямок підвищення результативності суб'єктів, враховуючи внутрішні та зовнішні фактори;
- процедуру раціональної організації, розподілу та розвитку внутрішніх та зовнішніх зв'язків.

Зазначимо, що логістика на мікрорівні – це перманентна організація інтеграційної діяльності суб'єктів, які формують функціональні сегменти та відповідають за формування ланцюгів поставок, враховуючи питання оптимізації витрат, наявність та стан ресурсного потенціалу та обов'язковість виконання поставлених завдань.

Американські фахівці П. Конверс і П. Дракер підкреслювали, що логістика повинна мати практичний потенціал, а науковці М. Портер і Д. Сток визначали історичне значення логістики в аспекті розвитку стратегічного управління для перспективної оптимізації руху матеріальних ресурсів в господарському обороті, враховуючи кругообіг товарів, послуг та грошей. Крім того, обґрунтовується позиція, що логістика виконує завдання тільки стосовно регулювання руху матеріальними потоками на базі вже розроблених механізмів та методики.

Слід підкреслити, що логістика дає можливість отримати спектр переваг промислового комплексу за рахунок оптимізації витрат, формування відповідних резервів та перманентного виконання тактичних завдань та досягнення стратегічних цілей.

Англійські вчені Дж. Уайтхед, Д. Бенсон та їх послідовники підкреслюють, що процес управління матеріальними та нематеріальними потоками включає планування виробництва, закупівлю матеріалів і устаткування, діагностику ринкових сегментів, аналіз суб'єктивних пропозицій, а також оцінку послідовних та супутніх операцій.

Деякі автори вважають, що логістика досліджує відповідні товарні потоки, які характеризуються векторним рухом від заготівлі до місця споживання, що в свою чергу супроводжується інформаційним, транспортним, обліково-аналітичним забезпеченням.

Зазначимо, що формування можливості поліпшення діяльності промислового комплексу з метою зниження рівня сукупних витрат прово-

диться завдяки інтеграційній оптимізації окремих потоків, враховуючи фактори зовнішнього та внутрішнього середовища у відповідному інформаційному просторі.

Становлення та розвиток логістики характеризується формуванням та зміною об'єктів, предметів, методів, які враховують відповідні тенденції та вимоги окремого періоду економічного циклу.

Динамічність підходів до логістичних питань характеризується різноманітністю та композиційністю сутнісного наповнення, що дає можливість сформувати модель сучасної логістизації за соціально-економічними, фінансовими та екологічними вимогами.

Багатоаспектність напрямків до визначення логістики формує перманентні труднощі в однозначному формулюванні даної дефініції. Аналіз досліджень підтверджує, що логістика – це, перш за все, регулювання руху товарними потоками у відповідних сферах макроекономічного середовища.

Враховуючи оцінку сучасних досліджень, можливо визначити різноманітність методологічних концепцій та теоретичних підходів до функціонування логістичної системи макроекономічного середовища.

Визначення сутності логістичної діяльності необхідно розглядати з погляду на економічну, організаційну та функціональну спрямованість, що враховує вплив внутрішнього та зовнішнього факторного середовища.

Аналіз відповідних наукових досліджень щодо формування та розвитку логістичної діяльності, у тому числі з точки зору її економічної сутності, дає можливість виділити окремі підходи до визначення вказаної дефініції, враховуючи базові принципи, пріоритети та організаційні властивості.

Підходи до визначення дефініції «логістична діяльність» представлені на рис. 1.

Використання системного підходу до поняття логістична діяльність дає можливість виділити основні характеристики та базові сегменти даної діяльності, незалежно від сфери та рівня її застосування. Деякі прихильними процесного підходу підкреслюють, що логістична діяльність представляє собою логічні послідовні дії, які спрямовані на досягнення поставленої стратегічної, тактичної та оперативної мети з використанням ресурсного потенціалу.

Розгляд логістичної діяльності за допомогою відповідних функцій логістики переважно стосується науковців, які виокремлюють як процеси, так і спеціальні операції. Сутність аналітичного підходу до визначення логістичної діяльності дає можливість здійснити онтологічний

моніторинг даної категорії, враховуючи різні наукові погляди та школи, що в свою чергу формує відповідну інтегральну характеристику.

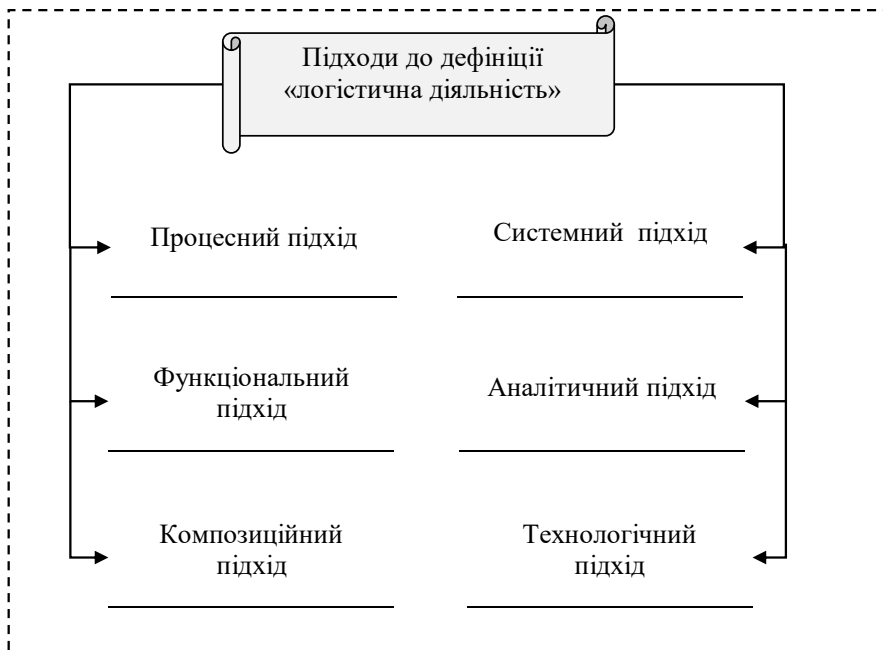

Рис. 1. Підходи до визначення дефініції «логістична діяльність»

Джерело: сформовано автором.

Зазначимо, що композиційний підхід щодо визначення логістичної діяльності розкриває її сутність з точки зору функціональних та організаційних можливостей всіх елементів, які діють злагоджено в напрямку досягнення поставлених цілей, враховуючи автентичність відповідних суб'єктів та об'єктів. Крім того, технологічний підхід розглядає логістичну діяльність з урахуванням особливостей потокових процесів, ресурсного забезпечення та промислового потенціалу.

Аналіз досліджених концептуальних підходів дає можливість піти до питань багатоаспектності визначення поняття «логістична діяльність».

Окремі автори під логістичною діяльністю розуміють процес управління відповідними сукупними потоками, у тому числі: матеріальними, інформаційними та фінансовими, які діють в інтегрованих логістичних сукупностях, інші визначають логістичну діяльність як системну

виокремлену господарської діяльності, яка відповідає за рух об'єктів матеріального та нематеріального характеру [1].

В свою чергу, в сучасних умовах логістика розглядається як управлінська технологія в реальному макроекономічному середовищі, яка спирається на наукові підходи та принципи послідовності, транспарентності та системності. При цьому процес логістизації пов'язаний з вирішенням окремих питань в промисловому комплексі, які корегуються часом, попитом та потенціальними можливостями.

Логістична система представлена як універсальна оптимальна сукупність управління відповідними рухомими та нерухомими потоками за рахунок оптимального співвідношення витрат та результатів.

На основі просторового спектру можливо підкреслити існування наступних логістичних систем, а саме:

- мікрологістичних систем;
- металогістичних систем;
- мезологістичних систем;
- макрологістичних систем.

Слід підкреслити, що мікрологістична система функціонує в межах промислового комплексу для забезпечення належної ефективності як окремих підрозділів, так й об'єктів в цілому.

Функціональна структура, яка дає можливість забезпечувати послідовне виконання завдань між окремими внутрішніми та зовнішніми об'єктами промислового комплексу та враховувати фактори впливу, представлена у вигляді металогістичної системи. В свою чергу, мезологістичні (регіональні) системи реалізують виконання поставлених цілей щодо руху відповідних потоків в межах однієї територіальної одиниці, що уможливорює деталізацію розроблених тактичних планів та враховує регіональні особливості.

Ефективність діяльності макрологістичної системи промисловості залежить від:

- оптимальності та динамічності її складових;
- рівня діджиталізації системи;
- функціональності вертикальних та горизонтальних зв'язків;
- ступеня узгодженості рішень та дій між відповідними структурними елементами;
- ринкових тенденцій, попиту на окремі послуги;
- методів управління та обліково-аналітичного забезпечення;
- діяльності мікрологістичних систем в межах однієї макросистеми.

Таким чином, поєднання окремих структурних сегментів, які характеризуються автентичністю, перманентною динамікою, централізо-

ваністю дій, інноваційно-інвестиційними підходами, економічною та юридичною спрямованістю внутрішніх та зовнішніх зв'язків в промисловості, дієвість ринкових механізмів, представляє собою макрологістичну систему промислового комплексу, яка пронизана функціональними мережами та ланцюгами.

Процес адаптації сучасних логістичних систем до вимог суб'єктів базується на діяльності транспортних, виробничих, розподільних підприємств, що уможливорює створювати оптимальні шляхи руху матеріальних та нематеріальних потоків.

Необхідність оптимізації потокових процесів пов'язана із значним зростанням потреб як у суспільстві, так й в промисловому секторі, а також в суміжних сферах (постачально-реалізаційній, обслуговуючій, побутовій тощо), що забезпечується проникненням аспектів логістичної діяльності у відповідні сектори національної економіки.

Рівень окремих секторів та напрямків пропорційно впливає на розвиток окремих мезосистем. Найбільш швидко розвивається рекреаційна логістика, яка забезпечує оптимальність потокових процесів на основі перспективного управління та врахування факторів зовнішнього та внутрішнього середовища.

Особливої уваги заслуговують забезпечуючі підсектори, які дають можливість підвищити результативність логістичної діяльності на всіх рівнях промислового комплексу.

Аналіз досліджень показав, що окремі автори приділяють увагу саме руху матеріальних та інформаційних потоків, відсунувши фінансові, часові, енергетичні та географічні сегменти. Поєднання в логістиці системних складових забезпечує досягнення поставленої мети за умови композиційного використання потенціалу та раціонального вирішення завдань.

Перспективи управління потоковими процесами базуються на послідовній інтеграції та ефективному співвідношенні окремих позицій, які містять матеріальний та нематеріальний характер, а саме: фінансових, інформаційних, транспортних, трудових та інших ресурсів. Саме тому логістику слід вважати системою, яка формує композиційний підхід до оптимальної пропорційності всіх необхідних для вирішення поставленої мети та оперативних завдань елементів.

Розвиток логістичної системи характеризується окремими рисами глобальної економіки, а саме:

- функціональним розвитком транснаціональних корпорацій, циклічністю економічних та фінансових процесів;
- зміною та балансуванням попиту та пропозиції, з урахуванням синхронізації та циклічності економічних криз та підйомів;

- інноваційним підходом щодо розвитку технологій управління, технічного оснащення, послідовною зміною технологічних укладів;
- формуванням аспектів інтернаціональної вартості товарів і послуг, що використовується для функціонування логістичних зв'язків;
- дієвістю та ефективністю глобальної фінансової та фінансово-кредитної системи, яка спрямована на поглиблення та реалізацію спільних проектів щодо вирішення соціально-економічних, екологічних проблем,
- спрямованістю на значне підвищення раціональності використання ресурсного потенціалу та людського капіталу, які підвищують ефективність макроекономічного середовища;
- можливістю підготовки, формування та реалізації міжнародних проектів, які спрямовані на задоволення потреб суб'єктів в окремих послугах на основі розвитку сучасної логістичної мережі, враховуючи демографічні та локаційні тенденції світового ринку.

Все це підтверджує розвиток глобалізаційного процесу соціально-економічного та фінансового середовища, враховуючи управлінські та регулюючі тенденції.

Формування інтеграційних зв'язків у макроекономічному середовищі уможливорює розгалуження логістичних систем, відповідних механізмів та інфраструктури для забезпечення потреб суб'єктів як на мікро-, мезо-, так й на мегарівнях.

Використання інноваційних продуктів та нових технологій підвищують не тільки ефективність окремих процесів, у тому числі логістичних, але й значно збільшують динаміку розвитку та результативність національної економіки. В межах міжнародної співпраці формується сучасний стан зв'язків між окремими суб'єктами, враховуючи спектр вартісних відносин на глобальному рівні та спрямованість національної економіки.

Становлення динамічної конкуренції в сфері надання логістичних послуг за рахунок побудови сучасної системи, яка повинна відповідати технічним та інформаційним вимогам й потребам суб'єктів на різних рівнях функціонування, виконуючи при цьому завдання національної економіки тактичного та стратегічного характеру.

Перманентне та стрімке впровадження сучасних технологій та техніки в окремих державах укріплює їх позиції на світовому рівні, не залишаючи шансів для відсталих країн, але при цьому відкриваючи для них шлях на майбутній розвиток та покращення соціально-економічної ситуації завдяки використанню інноваційної складової у стратегії національної економіки.

Слід підкреслити, що важливу позицію в спрямуванні розвитку макроекономічного середовища та налагодженні міжнародних зв'язків займає національна логістична система, яка вирішує не тільки внутрішні завдання, але й інтегрується у світовий простір, що, в свою чергу, дає можливість підвищити композиційність міжнародної логістики та ефективність управління потоковими процесами на макро- та мегорівнях.

Висновки та пропозиції. Таким чином, поєднання окремих структурних сегментів, які характеризуються автентичністю, перманентною динамікою, централізованістю дій, інноваційно-інвестиційними підходами, економічною та юридичною спрямованістю внутрішніх та зовнішніх зв'язків в промисловості, дієвість ринкових механізмів, представляє собою макрологістичну систему промислового комплексу, яка пронизана функціональними мережами та ланцюгами. Процес адаптації сучасних логістичних систем до вимог суб'єктів базується на діяльності транспортних, виробничих, розподільних підрозділах, що уможливорює створювати оптимальні шляхи руху матеріальних та нематеріальних потоків. У сучасних умовах розвитку промислового комплексу національної економіки логістика розглядається як управлінська технологія в реальному макроекономічному середовищі, яка спирається на наукові підходи та принципи послідовності, транспарентності та системності. При цьому процес логістизації пов'язаний з вирішенням окремих питань в промисловому комплексі, які корегуються часом, попитом та потенціальними можливостями.

Список використаної літератури

1. Борщ В. І., Соколова О. А. Інноваційна модель розвитку агропромислового комплексу України. Ринкова економіка: сучасна теорія і практика управління. 2018. Том 17. Вип. 3 (40). С. 93–111. DOI: 10.18524/2413-9998/2018.3(40).148383
2. Інноваційна економіка : теоретичні та практичні аспекти. Монографія / за ред. д.е.н., доц. Є. І. Масленнікова. Вип. 1 . Херсон : Гринь Д.С., 2016. 854 с.

Стаття надійшла 15.07.2019 р.

А. В. Церковная,

старший преподаватель

кафедры менеджмента и инноваций

Одесский национальный университет имени И. И. Мечникова,

Французский бульвар, 24/26, г.Одесса, 65058, Украина

e-mail: onu_eu@ukr.net

ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ЛОГИСТИЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ В ПРОМЫШЛЕННОМ КОМПЛЕКСЕ НАЦИОНАЛЬНОЙ ЭКОНОМИКИ

В статье исследованы теоретические аспекты логистической деятельности в промышленном комплексе национальной экономики. Исследованы и определены характерные черты логистики в хозяйственной деятельности промышленного комплекса национальной макроэкономической среды. Обосновано, что в современных условиях развития национального промышленного комплекса логистика выступает как эффективный механизм оптимизации существующих затрат и обеспечения повышения результативности управления на соответствующих уровнях. Сформированы основные подходы к определению логистической деятельности в промышленном комплексе национальной экономики. Выделены основные составляющие логистической системы в макроэкономической среде. Определены факторы, влияющие на эффективность деятельности макрологистической системы в промышленности страны. Доказано, что необходимость оптимизации потоковых процессов связана со значительным ростом потребностей как в обществе, так и в промышленном секторе, а также в смежных сферах, обеспечивается проникновением аспектов логистической деятельности в соответствующие секторы национальной экономики.

Ключевые слова: логистика; логистическая деятельность; промышленный комплекс; национальная экономика.

O. V. Tserkovna,

of Economics and Management Department
of Odessa I. I. Mechnikov National University
24/26 Frantsuzkyi bulvar, Odessa, 65058, Ukraine,
e-mail: onu_eu@ukr.net

THEORETICAL ASPECTS OF LOGISTIC ACTIVITY IN THE INDUSTRIAL COMPLEX OF NATIONAL ECONOMY

The theoretical aspects of logistic activity in industrial complex of national economy are investigated in the article. The characteristic features of logistics in the economic activity of the industrial complex of the national macroeconomic environment are investigated and determined. It is substantiated that in the current conditions of development of the national industrial complex, logistics acts as an effective mechanism for optimizing existing costs and ensuring management efficiency at the appropriate levels. The basic approaches to the definition of logistic activity in the industrial complex of the national economy have been formed. The main components of the logistics system in the

macroeconomic environment are distinguished. The factors that influence the effectiveness of the macrologistic system in the country's industry are identified. It is proved that the need to optimize the flow processes is associated with a significant increase in needs both in society and in the industrial sector, as well as in related fields, which is ensured by the penetration of aspects of logistics in the relevant sectors of the national economy.

The methodological basis of the paper is the complex of methods, including methods of scientific cognition, analysis and synthesis, systematization and scientific abstraction. The information basis of the conducted researches is the scientific work of domestic and foreign scientists in the field of realization of market strategies in the subjects of the national economy.

In today's conditions of development of industrial complex of national economy, logistics is considered as management technology in real macroeconomic environment, which relies on scientific approaches and principles of consistency, transparency and systematic nature. The logistics process is related to the solution of specific issues in the industrial complex, which are adjusted by time, demand and potential. The combination of individual structural segments, characterized by authenticity, permanent dynamics, centralization of actions, innovation and investment approaches, economic and legal orientation of internal and external relations in industry, the effectiveness of market mechanisms, is a macrologistic system of industrial complex, which is permeable. The process of adapting modern logistics systems to the requirements of the entities is based on the activity of transport, production, distribution units, which makes it possible to create optimal ways of movement of material and intangible flows.

Practical importance of the system logistics and its structural elements is developed.

Key words: logistics; logistic activity; industrial complex; national economy.

References

1. Borshch, V. I. & Sokolova, O. A. (2018). Innovatsiina model rozvytku ahropromyslovoho kompleksu Ukrainy [Innovative model of Ukrainian agricultural sector's development]. *Rynkova ekonomika: suchasna teoriia i praktyka. – Market economy: modern management theory and practice*. Vol. 17, Issue 3 (40). Pp. 93–111. DOI: 10.18524/2413-9998/2018.3(40).148383 [in Ukrainian].
2. Maslennikov, Ye. I. (2016). Innovatsiina ekonomika : teoretychni ta praktychni aspekty [Innovation economy : theoretical and practical bases]. Kherson : Hryn D. S. [in Ukrainian].